

(סו) יום ליום יביע אמר - יום קדוש מאותם ימים עליונים של המלך, משבחים אותם החברים ואומרים אותו דבר שאמר כל אחד לחברו. יום ליום יביע אותו אמר ומשבחו, ולילה ללילה - כל דרגה שמשלמת [נ"א שולמת] בלילה משבח זה לזה אותו דעת של כל אחד מחברו, ובשלמות [ס"א ובאהבה] רבה נעשים להם חברים ואוהבים.

אין אמר ואין דברים - בשאר דברי העולם, שלא נשמעים לפני המלך הקדוש ולא צריך לשמעם. אבל הדברים הללו, בכל הארץ יצא קום. עושים מדידה, אותם דברים מדורים עליונים ומדורים תחתונים, מאלה נעשים רקיעים, ומאלה הארץ, מאותו השבת. ואם תאמר שאותם דברים במקום אחד משוטטים בעולם - בקצה תבל מליהם. וכיון שנעשים מהם רקיעים, מי שורה בהם? חזר ואמר, לשמש שם אהל בהם. אותו שמש, קדוש שם מדורו ומשכנו בהם ומתעטר בהם.

בין ששורה באותם רקיעים ומתעטר בהם, אזי - והוא פתח יצא מחפתו. שמת ורץ באותם רקיעים. יוצא מהם ורץ לתוך מגדל אחד אחר במקום אחר. מקצה השמים מוצאו - ודאי מעולם עליון יוצא ובה, שהוא קצה השמים למעלה. ותקופתו - מי זה תקופתו? זה קצה השמים למטה, שהיא תקופת השנה שסובבת את כל האיברים, ומתקשרת מן השמים עד רקיע זה. ואין נסתר מחמתו - שאותה תקופה זו ותקופת השמש שמשוכב בכל צד.

ואין נסתר - אין מי שמתכסה

יום ליום יביע אמר, (תהלים ט) יומא קדישא מאנון יומין עלאין דמלכא משבחין לון לחבריא ואמרין ההיא מלה דאמר כל חד לחבריה. יומא ליומא יביע ההוא אמר ומשבח ליה. ולילה ללילה כל דרגא דאשלים (נ"א דשלים) בליליא משבח דא לדא ההוא דעת דכל חד מחבריה, ובשלימו (ס"א ובחיימו) סגי אתעבידו לון חברין ורחימין.

אין אמר ואין דברים בשאר מילין דעלמא. דלא אשתמעו קמי מלכא קדישא ולא בעי למשמע לון. אבל הגי מילי בכל הארץ יצא קום. עבדי (דף טו ע"א) משיחא אנון מלין מדורי עלאי ומדורי תתאי, מאלין אתעבידו רקיעין ומאלין ארץ מההיא תושבחתא. ואי תימא דאנון מלין באתר חד. משטטא בעלמא בקצה תבל מליהם. וכיון דאתעבידא רקיעין מנהון, מאן שריא בהון. הדר ואמר לשמש שם אהל בהם. ההוא שמשא קדישא שוי מדוריה ומשפניה בהו ואתעטר בהו.

בין דשרי באנון רקיעין ואתעטר בהו, כדין והוא כחתן יוצא מחפתו. חדי ורהיט באנון רקיעין. נפק מנייהו ועאל ורהיט גו מגדלא חדא אחרא באתר אחרא. מקצה השמים מוצאו, ודאי מעלמא עלאה נפיק ואתיא דאיהו קצה השמים לעילא. ותקופתו, מאן תקופתו, דא קצה השמים לתתא דאיהי תקופת השנה דאסחרא לכל שייפין. ואתקשרת מן השמים עד רקיעא דא. ואין נסתר מחמתו דההיא תקופה דא ותקופה דשמשא דאסחר בכל סטרא.

ואין נסתר לית דאתפסי מגיה מפל דרגין עלאין דהו פלהו מסחרן ואתיין לגביה

וְכַל חַד וְחַד לִית מָאן דִּיתַפְסִי מִיְנֵיהּ. מַחְמַתּוּ
 בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְחַמֵּם וְתַב (וְהַאִיב) לְגַבֵּייהוּ
 בְּתִיבְתָא (בְּתִיבְתָא) שְׁלִים. כָּל שְׂבָחָא דָּא וְכָל
 עֲלוּיָא דָּא בְּגִין אֲוִרִיתָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים ט)
 תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה. שִׁית זְמַנִּין כְּתִיב הֶכָּא יְיָ,
 וְשִׁית קָרְאֵי מִן הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים עַד תּוֹרַת יְיָ
 תְּמִימָה וְעַל רְזָא דָּא כְּתִיב בְּרֵאשִׁית הָא שִׁית
 אֲתוּוֹן. בְּרֵא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ,
 הָא שִׁית תְּבִין. קָרְאֵי אַחֲרֵינִין לְקַבֵּל שִׁית זְמַנִּין
 ה' שִׁית קָרְאֵי בְּגִין שִׁית אֲתוּוֹן דְּהֶכָּא. שִׁית
 שְׂמַהֲן בְּגִין שִׁית תְּבִין דְּהֶכָּא.

עַד דְּהוּוּ יְתִבֵי עָאלוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי
 אַבָּא. אָמַר לֹוֹן וְדַאי אֲנִפִּי שְׂכִינְתָּא
 אֲתִינִין, וְעַל דָּא פְּנִי"אַל קָרִינָא לְכוּ, דְּהָא
 חֲמִיתוֹן אֲנִפִּי שְׂכִינְתָּא אֲפִין בְּאַפִּין. וְהַשְׁתָּא
 דְּקָא יִדְעַתוֹן וְגַלִּי לְכוּ קָרְא דְּוִבְנֵיהוּ בֵּן
 יְהוּדָע, וְדַאי דְּמִלָּה דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא אִיהוּ
 וְקָרְא דְּאַבְתְּרִיהּ. וְהַהוּא דְּסִתִּים מְפֻלָּא אָמְרוּ.
 וְהָאִי קָרְא אִיהוּ בְּאַתְרַּא אַחֲרָא כְּגוּוֹנָא דָּא.
 פְּתַח וְאָמַר (דְּבִרֵי הַיָּמִים א יא) וְהוּא הִכָּה אֶת
 הָאִישׁ הַמְצָרִי אִישׁ מְדָה חֲמֵשׁ בְּאַמָּה, וְכֹלָא
 רְזָא חָדָא אִיהוּ, מְהָאִי (ס"א ה"א) מְצָרִי, הַהוּא
 דְּאַשְׁתְּמוּדָע, (שְׁמוֹת יא) גְּדוֹל מְאֹד בְּאַרְצֵן מְצָרִים
 בְּעֵינֵי עַבְדֵי וְגו' רַב וַיִּקְרָא כְּמָה דְּגַלִּי הַהוּא
 סְבָא.

וְהָאִי קָרְא בְּמִתִּבְתָּא עֲלָאָה אֲתָמְר. אִישׁ
 מְדָה כֹּלָא חַד. (שְׁמוּאֵל ב כג) אִישׁ מְרָאָה
 וְאִישׁ מְדָה כֹּלָא חַד. בְּגִין דְּאִיהוּ שְׂבַת
 וְתַחוּמָא דְכְתִיב, (בְּמִדְבָר לז) וּמִדּוֹתֵם מַחוּץ
 לְעִיר, וְכְתִיב, (וִיקְרָא ט) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט
 בְּמִדָּה. וְעַל דָּא אִישׁ מְדָה אִיהוּ. וְאִיהוּ מִמֶּשׁ
 וּמִדְתָּם מַחוּץ לְעִיר, וְכְתוּב (וִיקְרָא ט) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט בְּמִדָּה. וְעַל זֶה אִישׁ מְדָה הוּא, וְהוּא

מִמֶּנּוּ מִכָּל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
 שְׁהִיו כֻּלָּם מְקִיפּוֹת וּבָאוֹת אֵלָיו,
 וְכָל אֶחָד וְאֶחָד אֵין מִי שְׂמַתְכֶסֶּה
 מִמֶּנּוּ. מַחְמַתּוּ - בְּשַׁעְתָּא
 שְׂמַתְחַמֵּם וְשָׁב (וּמִשְׁתוֹקֵק) לְגַבֵּייהֶם
 בְּתִשׁוּבָה (בְּתִשׁוּקָה) שְׁלֵמָה, כָּל
 הַשְּׂבַח הַזֶּה וְכָל הָעֲלוּי הַזֶּה
 בְּגִלְלַת הַתּוֹרָה הוּא, שְׂכַתוּב תּוֹרַת
 ה' תְּמִימָה. שֵׁשׁ פְּעָמִים כְּתוּב
 כָּאֵן ה', וְשֵׁשׁ פְּסוּקִים מִן
 "הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים" עַד "תּוֹרַת ה'
 תְּמִימָה". וְעַל סוּד זֶה כְּתוּב
 בְּרֵאשִׁית - הֲרִי שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת. בְּרֵא
 אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ -
 הֲרִי שֵׁשׁ תְּבוּת. פְּסוּקִים אַחֲרִים
 כְּנֶגֶד שֵׁשׁ פְּעָמִים ה'. שֵׁשׁ
 פְּסוּקִים בְּגִלְלַת שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל
 כָּאֵן. שֵׁשׁ שְׁמוֹת בְּגִלְלַת שֵׁשׁ
 תְּבוּת שֶׁל כָּאֵן.

בְּעוֹדָם יוֹשְׁבִים, נִכְנְסוּ רַבִּי
 אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְרַבִּי אַבָּא. אָמַר לְהֶם,
 וְדַאי פְּנֵי הַשְּׂכִינָה כָּאוּ, וְלִכְּן
 קָרְאֵנוּ לְכֶם פְּנִיא"ל, שְׁהֲרִי
 רְאִיתֶם אֶת הַשְּׂכִינָה פְּנִים בְּפְּנִים.
 וְעַכְשָׁו שִׁידְעַתֶּם וְגַלֵּה לְכֶם
 הַכְּתוּב שֶׁל "וּבְנֵיהוּ בֵּן יְהוּדָע"
 - וְדַאי שְׂדָכְר עֲתִיק קְדוֹשׁ הוּא
 וְהַפְּסוּק שְׁלֵאֲחֲרֵיו. וְאוֹתוֹ
 הַסְּתוּם מְהַכֵּל אָמְרוּ.

וּפְסוּק זֶה הוּא בְּמִקּוּם אַחַר כְּגוֹן
 זֶה. פְּתַח וְאָמַר, (דְּבִרֵי הַיָּמִים א יא)
 וְהוּא הִכָּה אֶת הָאִישׁ הַמְצָרִי אִישׁ
 מְדָה חֲמֵשׁ בְּאַמָּה. וְהַכֵּל סוּד אֶחָד
 הוּא. מִי הַמְצָרִי? אוֹתוֹ הַיְדוּעַ,
 (שְׁמוֹת יא) גְּדוֹל מְאֹד בְּאַרְצֵן מְצָרִים
 בְּעֵינֵי עַבְדֵי וְגו', גְּדוֹל וְנִכְבָּד כְּמוֹ
 שְׁגֵלָה אוֹתוֹ יִקְוֹן (רַב הַמְּנַגָּא).

וּפְסוּק זֶה מִתְּבַאָר בִּישִׁיבָה
 הָעֲלִיּוֹנָה. אִישׁ מְדָה הַכֵּל אֶחָד.
 (שְׁמוּאֵל ב כג) אִישׁ מְרָאָה וְאִישׁ
 מְדָה הַכֵּל אֶחָד. בְּגִלְלַת שְׂבַת
 שְׂבַת וְתַחוּם, שְׂכַתוּב (בְּמִדְבָר לה)
 וְעַל זֶה אִישׁ מְדָה הוּא, וְהוּא